

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 czerwca 2017 r.

Pozwem z dnia 7 czerwca 2016 r. (data prezentaty) powód Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. (dalej także jako: Fundusz (...)) wniósł o zasądzenie od pozwanego J. K. na swoją rzecz kwoty 1504,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty. Powód domagał się także zasądzenia zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podano, że J. K. zawarł z Bankiem (...) w W. umowę o kartę kredytową, na podstawie której otrzymał świadczenie oraz zobowiązał się do spłaty zadłużenia. Powód wskazał, że w związku z nieuregulowaniem zadłużenia umowa została wypowiedziana. Powód podał ponadto, że na mocy umowy cesji nabył wierzytelność od poprzedniego wierzyciela i w ten sposób stał się wierzycielem pozwanego (pozew k. 2-3v).

Pozwana J. K. złożył sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty. Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości, przy czym zakwestionował legitymacje czynną powoda oraz podniósł zarzut przedawnienia (sprzeciw k. 25-28).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lipca 2000 r. J. K. złożył w Banku (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. (dalej także jako Bank (...)) wniosek o otrzymanie karty kredytowej C. (dowód: wniosek o udzielenie karty kredytowej k. 4).

W dniu 23 listopada 2015 r. Bank (...) spółka akcyjna zawarła z Horyzont Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności pieniężnych, wynikających z różnych tytułów, w tym z tytułu dokonanych przez zbywcę czynności bankowych. Do umowy przelewu dołączono Załącznik 1a, tj. listę wierzytelności i dłużników w wersji elektronicznej na płycie CD oraz Załącznik numer 1, czyli papierową wersję Załącznika numer 1a. W dniu zawarcia umowy przelewu wierzytelności strony zawarły Aneks nr (...) do umowy przelewu wierzytelności. W punkcie 2 Aneksu nr (...) strony zgodnie oświadczyły, że Dzień Przeniesienia wierzytelności na nabywcę nastąpił w dniu 23 listopada 2013 r. i w tym dniu nabywca nabył od banku portfel wierzytelności obejmujący wierzytelności wymienione w Załączniku nr 1 do Aneksu, który został sporządzony wyłącznie na płycie CD załączonej do Aneksu (dowód: umowa przelewu - k.6-8, Aneks nr (...)- k. 8v).

W dniu 14 kwietnia 2016 r. powód Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...), w którym stwierdzono wysokość zobowiązania J. K. na dzień wystawienia wyciągu w kwocie 1504,09 zł, obejmującą odsetki naliczone do dnia wystawienia wyciągu, przy czym należność główna wynosiła o zł (dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu - k. 5).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dowodów z dokumentów. Sąd odmówił wiarygodności i mocy dowodowej załącznikowi do umowy cesji zgłoszonemu w pozwie. Załącznik do umowy cesji zgłoszony w pozwie nie zasługiwał na obdarzenie go walorami wiarygodności i mocy dowodowej. Załącznik ten stanowi wydruk komputerowy. Ocena jego walorów dowodowych następuje zatem nie w świetle art. 244-245 k.p.c., lecz 308-309 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 września 2016 r. Przy ocenie tej nie ma żadnego znaczenia to, że działający w sprawie pełnomocnik powoda poświadczył przedmiotowy wydruk za zgodność w myśl art. 129 § 2 k.p.c. Przepis ten stanowi, że zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Jak wynika wprost z jego treści dotyczy on jedynie możliwości poświadczania odpisów dokumentów. Niewątpliwie chodzi o dokumenty w rozumieniu art. 244-245 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 września 2016 r. Wprawdzie przepisy art. 308 i 309 odsyłają do przepisów o dowodzie z dokumentu, Sąd stanął jednak na stanowisku, że w przypadku wydruku komputerowego nie istnieje możliwość poświadczania takiego wydruku

„za zgodność” z oryginałem. Zdaniem Sądu oryginał wydruku komputerowego stanowi zespół danych zapisanych w pamięci komputera. Już w świetle zasad doświadczenia życiowego oczywiste jest, że żaden człowiek nie ma możliwości dokonania takiego „poświadczenia”, gdyż stan pamięci komputera nie jest dostępny ludzkim zmysłom. Możliwe jest jedynie poznanie odzwierciedlenia stanu danych zapisanych w pamięci komputera przy pomocy urządzeń umożliwiających wywołanie tych danych w postaci dostępnej ludzkim zmysłom, np. przez wyświetlenie na ekranie komputera, wydrukowanie. Nie ma jednak możliwości stwierdzenia, czy postać dostępna poznaniu zmysłowemu rzeczywiście stanowi odzwierciedlenie stanu danych zapisanych w pamięci komputera. Stąd poświadczenie wydruku komputerowego w sposób określony w art. 129 § 2 k.p.c. nie rodzi skutków prawnych takich, jak w przypadku dokumentu. Po wtóre należy zwrócić uwagę, że omawiany wydruk nie nosi żadnych cech, które pozwoliłyby go powiązać z umową przelewu wierzytelności z dnia 23 listopada 2015 r.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o zwrócenie się do Banku (...) w W. z siedzibą w W. z zapytaniem, kiedy została wypowiedziana umowa o kartę kredytową zawarta z pozwanym w dniu 10 lipca 2000 r. Okoliczność ta, z uwagi na powody rozstrzygnięcia, nie miała znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu niewłaściwości miejscowej Sądu. Zarzut ten nie został rozpoznany i oddalony w formie postanowienia, niemniej jednak Sąd nie uwzględnił go, o czym świadczy niewydanie również postanowienia o przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu we Włocławku i wydanie wyroku. Sąd uznał zarzut ten za niezasadny. Powód w pozwie prawidłowo uzasadnił podstawy prawne i faktyczne właściwości miejscowej Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy. Problematykę właściwości miejscowej sądu w przypadku przelewu wierzytelności wynikającej ze stosunku zobowiązaniowego trafnie scharakteryzował Sąd Apelacyjny w Poznaniu, który w wyroku z dnia 14 października 2003 r., sygn. akt I ACa 842/03 wyraził pogląd, że „Określenie właściwości miejscowej sądu według miejsca spełnienia dochodzonego świadczenia może uwzględniać miejsce siedziby banku wierzyciela wówczas tylko, kiedy strony wyraziły zgodę (w sposób bezpośredni lub dorozumiany) na dokonanie zapłaty na umiejscowiony w określonym banku rachunek wierzyciela. W sytuacji, kiedy następuje zmiana wierzyciela - w wyniku cesji wierzytelności - dłużnik musi ten fakt uwzględnić i spełnić świadczenie nabywcy wierzytelności, jednak nabywca wierzytelności nie ma uprawnienia do jednostronnego wiążącego wskazania swojego rachunku bankowego jako miejsca zapłaty, nawet wówczas, kiedy umowa ze zbywcą przyjmowała, że zapłata nastąpi na rachunek bankowy zbywcy. Zmiana wierzyciela powoduje, że dotychczasowe uzgodnienia co do banku i rachunku stają się nieaktualne, a obowiązki dłużnika wobec nowego wierzyciela wracają do stanu przewidzianego w art. 454 § 1 zdanie 2 k.c., to znaczy ma on obowiązek świadczyć w siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia.” Sąd w składzie orzekającym w niniejszej sprawie podziela to stanowisko. Z akt sprawy wynika, że siedziba przedsiębiorstwa powoda mieści się w obszarze właściwości Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, wobec czego brak było podstaw do przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu we Włocławku.

Przechodząc do rozważań nad istotą sprawy należy stwierdzić, że zasadny okazał się zarzut braku legitymacji czynnej. Powód wywodził swoją legitymację z faktu nabycia wierzytelności w stosunku do pozwanego w drodze przelewu wierzytelności normowanego przez art. 509 i nast. k.c. Skuteczność cesji nie w każdym jednak przypadku wynika z treści umowy. W okolicznościach niniejszej sprawy należy mieć na uwadze, że przedmiotem umowy przelewu wierzytelności z 23 listopada 2015 r. był znaczny portfel wierzytelności. Cesjonariusz, chcąc wytoczyć powództwo o zapłatę wierzytelności należącej do zbioru objętego jedną umową cesji przeciwko oznaczonemu dłużnikowi, winien skonkretyzować daną wierzytelność oraz jej dłużnika lub dłużników. Zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu ustanowioną w art. 6 k.c. obowiązek udowodnienia faktów, składających się na oznaczenie wierzytelności i jej dłużnika, obciąża cesjonariusza - powoda w procesie o zapłatę. W ocenie Sądu powód temu obowiązkowi nie sprostał. Jak już wyżej wskazano w części dotyczącej oceny dowodów, nie zasługują na wiarę dowody w postaci załączników do kolejnych umów zawartych między stronami. W tym miejscu należy jeszcze dodać, że regulacje umowne dotyczące załączników do umowy przelewu i kolejnych aneksów do niej, są niespójne. Z pkt 2 aneksu nr (...) do umowy

przelewu (k. 8v) wynika, że przedmiotem przelewu są wierzytelności wymienione w załączniku nr 1 do aneksu. Powód nie dołączył tego załącznika do pozwu. Tymczasem z treści § 3 pkt. 5 umowy przelewu wierzytelności wynika, że wierzytelności będące przedmiotem przelewu ujęte są w elektronicznym Załączniku 1a do umowy przelewu oraz w papierowym Załączniku nr 1 do umowy przelewu, stanowiącym skróconą wersję Załącznika 1a. Jednak z treści aneksu nr (...) do umowy przelewu nie wynika, aby Załącznik nr 1 do Aneksu nr (...) był tożsamy z Załącznikami nr 1 i 1a do umowy przelewu. W tej sytuacji nie sposób stwierdzić, który z załączników do umowy przelewu bądź do kolejnych aneksów zawiera wykaz wierzytelności zbytych na mocy umowy przelewu wierzytelności z 23 listopada 2015 r. Z tych względów Sąd uznał, że powód nie udowodnił, że nabył przedstawioną pod osąd wierzytelność przeciwko pozwanemu.

Dodatkowo, nawet gdyby uznać, że powód nabył skutecznie wierzytelność względem pozwanego, to nie udowodnił roszczenia co do wysokości, bowiem nie przedstawił żadnych miarodajnych dowodów dla wykazania wysokości zgłoszonego żądania. Należy zwrócić uwagę, że powód nie wskazywał nawet, co składa się na wierzytelność dochodzoną pozwem. Jedynie na podstawie dołączonego wyciągu ksiąg rachunkowych można przypuszczać, że kwota dochodzona pozwem stanowi odsetki naliczone do dnia wystawienia wyciągu. Strona powodowa nie dołączyła do akt sprawy umowy o kartę kredytową, a jedynie wniosek pozwanego o jej zawarcie. Nie przedstawiła również taryfy prowizji i opłat obowiązujących w chwili zawarcia umowy z pozwanym, regulaminu korzystania z karty kredytowej C. ani wykazu dokonanych przez pozwanego spłat. Powód nie zaoferował tym samym żadnego miarodajnego materiału dowodowego, z którego miałyby wynikać kwota zadłużenia pozwanego, jak też wysokość oprocentowania, w oparciu o które powód dokonał kapitalizacji odsetek. Nie wskazał też, w jaki sposób dokonano ich naliczenia - od jakiej kwoty i według jakiej stopy procentowej oraz za jaki okres, a Sąd nie był w stanie samodzielnie tych okoliczności ustalić na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy.

W konsekwencji Sąd nie miał możliwości zweryfikowania na podstawie przedstawionego przez powoda materiału dowodowego ani zasadności, ani tym bardziej prawidłowości dokonanych obliczeń w zakresie dochodzonych odsetek, zwłaszcza że z treści wyciągu z ksiąg rachunkowych wynikało, że należność główna została w całości przez pozwanego spłacona. Oparcie się jedynie na twierdzeniach powoda nie pozwala na uznanie wskazanych okoliczności za udowodnione, zwłaszcza, że pozwany zakwestionował zarówno skuteczność cesji wierzytelności z dnia 23 listopada 2015 r. jak też istnienie zobowiązania wobec cedenta. Tym samym, strona powodowa nie wywiązała się z obciążającego ją obowiązku dowodowego wykazania zasadności dochodzonej pozwem kwoty, albowiem już w pozwie winna wskazać dowody na potwierdzenie okoliczności, z których wywodzi swe roszczenie.

W tym miejscu podkreślić należy, że Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy oraz nie jest zobowiązany do zarządzania dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Mając natomiast na uwadze pełną samodzielność stron w podejmowaniu czynności procesowych, oraz to, że strona powodowa pozostawała reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika należało oczekiwać większej aktywności podczas postępowania, która w pierwszej kolejności winna była zrealizować się w dostarczeniu dowodów, które mogłyby potwierdzić prezentowane przez nią twierdzenia.

Zarzut przedawnienia okazał się niezasadny. W ocenie Sądu żadna ze stron nie udowodniła, kiedy stała się wymagalna wierzytelność dochodzona w niniejszym procesie. W przypadku zarzutu przedawnienia ciężar dowodu co do okoliczności istotnych dla jego skuteczności, w szczególności terminu wymagalności roszczenia oraz upływ terminu przedawnienia, spoczywa na pozwanym. W niniejszej sprawie pozwany nie zaoferował dowodów na te okoliczności. Natomiast z zaoferowanych przez powoda dowodów w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...), wniosku o kartę kredytową z dnia 10 lipca 2010 r. oraz umowy cesji nie wynika termin wymagalności świadczenia. Negatywne skutki nieudowodnienia powyższej okoliczności obciążają jednak jedynie pozwanego. Niemniej jednak, jak już wskazano, okoliczność ta nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wobec skuteczności zarzutu braku legitymacji czynnej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. Powód, jako przegrywający sprawę, obowiązany jest zwrócić pozwanej koszty niezbędne do celowej obrony w

łącznie kwocie 1217 zł, na które złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 1200 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w wyroku.

SSR Paweł Szymański

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.